

Zapraszamy na wystawę PATRZ
RIČARDAS BARTKEVIČIUS

OTWARTA PRACOWNIA

WERNISAŻ

KURATOR

 Kraków

Projekt finansowany ze środków Miasta Krakowa

PIOTR JARGUSZ

LITWIN I POLAK
SPOTKANIE DWÓCH MALARZY

01.04.03 – 21.04.2023

31.03.2023 godz. 19

Sebastian Stankiewicz

OTWARTA PRACOWNIA
KRAKÓW DIETLA 11

Artysta malarz. Profesor i starszy pracownik naukowy Uniwersytetu Witolda Wielkiego. Studiował malarstwo i ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Wilnie (1986). Jeden z najbardziej znanych litewskich neoekspresjonistów. Autor pomocy metodycznych i publikacji na temat malarstwa oraz edukacji plastycznej. Uczestniczył w ponad 300 wystawach indywidualnych i grupowych na Litwie i za granicą (m.in. Kanada, Chiny, Francja, Niemcy, Węgry, Indie, Włochy, Macedonia, Polska, Portugalia, Rosja, Szwecja, Turcja, USA). Bierze udział w międzynarodowych konferencjach i projektach artystycznych.

Codzienne proste rzeczy mogą opowiedzieć o nas rozmaite historie. Często bardzo prawdziwe. Kiedy spotykamy się z Piotrem, nie mamy poczucia, że dawno się nie widzieliśmy. Jest uczucie, że widzimy się każdego dnia, rozmawiamy każdego dnia.

Rozmawiamy o prostych rzeczach, wypowiadamy codzienne słowa. Czasami możemy być razem i nic nie mówić. Możemy malować. Malarstwo to także sposób na rozmowę o wspólnocie, o codzienności, o ludzkich wahaniach i marzeniach. Mamy ze sobą wiele wspólnego, wiele rzeczy widzimy w ten sam sposób, ale inaczej o tym mówimy. Używamy innych słów. Liczy się nie tylko to co nas wyróżnia, ale także to co nas łączy. Nie tylko jesteśmy dwoma różnymi artystami, mieszkańcami dwóch różnych miast, dwóch różnych krajów, ale jesteśmy także ludźmi, współobywatelami tych samych wartości, tych samych nadziei, mamy to samo dziedzictwo. Nasze wspólne wartości są dzisiaj szczególnie ważne. Kiedy jednoczymy się, kiedy rośnie poczucie wartości wspólnoty, kiedy walczymy o naszą wolność. Codziennie.

Ričardas Bartkevičius

Artysta malarz. Profesor. Absolwent krakowskiego Liceum Sztuk Plastycznych – uczył się w pracowni Piotra Jarży. Studiował na Wydziale Malarstwa i Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, w pracowniach profesorów: Stanisława Rodzińskiego, Zbyluta Grzywacza, Janusza Orbitowskiego, Włodzimierza Kunza i Stanisława Wejmana. Realizuje idee malarstwa w przestrzeni społecznej. Malowane na szarych, pakunkowych papierach obrazy nakleja na słupy ogłoszeniowe. Realizuje projekty animacyjne. Prowadzi między innymi autorską pracownię malarstwa i pracownię projektów w przestrzeni społecznej na Wydziale Sztuki w Instytucie Malarstwa i Edukacji Artystycznej Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Zrealizował 90 indywidualnych pokazów swoich obrazów w kraju i za granicą. Autor tekstów o sztuce. Trzykrotny stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Laureat Nagrody Ars Quaerendi przyznawanej za wybitne osiągnięcia na rzecz kultury Małopolski. Członek Stowarzyszenia Otwarta Pracownia .

Na ogół obrazy przyklejam od lat na słupach ogłoszeniowych Krakowa. Wspólna wystawa z Ričardasem Bartkevičium w Galerii Stowarzyszenia Artystycznego Otwarta Pracownia to wyjątek. Nasze opowieści egzystencjalne z życia i nasze poczucie bliskości światów. Emocje. Nie potrafię malować na zimno. Nie chcę. Muszę być gorący. Muszę malować wtedy, kiedy coś mnie głęboko dotyka. Gdy czegoś nie potrafię sobie słowami precyzyjnie przepowiedzieć... Wtedy maluję. Szukam sytuacji. Duże cykle na podłodze, tanimi farbami. Dużo. Żeby było w czym wybierać. Namaluję i patrzę. Nie oceniam. Ocena przychodzi sama. Za kilka dni, tygodni, miesięcy, lat. Odkładam na stos w pracowni. Parę set obrazów i stos stale rośnie. Przesłanie? Idź i PATRZ! Malowanie jest aktywnością i kreacją o bardzo wielu obliczach. Moim celem jest sytuacja.

Piotr Jargusz

UWAŻNOŚĆ

Wystawa *Patrz* Piotra Jargusza i Ričardasa Bartkievičiusa to prezentacja dwóch artystów-przyjaciół, których łączy wspólna idea widzenia, odczuwania i myślenia. Nie polega ona jednak – jakby się mogło wydawać – na narzucającej się na pierwszy rzut oka wspólnocie wyboru neoekspresjonistycznej formuły języka wizualnego. I bynajmniej nie jest ona bezpośrednią konsekwencją tej formuły.

Wizualne poetyki Jargusza i Bartkievičiusa już po krótkiej „lekturze” dzieł i osób samych artystów, ujawniają więcej różnic niż podobieństw. U pierwszego uderza surowość kompozycji, kolorystycznie oschłych, nie w pełni zamalowanych arkuszy pakowego papieru, powaga malarstwa podejmującego tematy na serio oraz antygaleryjny, efemeryczny charakter dzieł wieszanych na słupach ogłoszeniowych. U drugiego zaskakuje kolorystyczny przepych akrylowych płócien, dystansujące zabawowe gry w autotematyzm i w wizualne etymologizmy oraz atmosfera prestiżu whitecubowego artysty.

Idei wspólnoty u Piotra i Ričardasa nie należy szukać w powierzchownych cechach estetyki ekspresjonizmu lecz głębiej, w całościowej postawie, w relacji do świata, malarstwa i siebie nawzajem. Znajdziemy tam z jednej strony bezpośredniość ekspresjonistycznego gestu jako wyraz wszechobecnej afirmacji przenikającej te relacje, a z drugiej zaprzeczenie subiektywizmu ekspresjonizmu, który artyście od początku nakazywał skupienie się na sobie samym.

Antysubiektywność neoekspresjonizmów Jargusza i Bartkievičiusa polega na uznaniu roli procesów uwagowych w postrzeganiu świata i siebie nawzajem. Obaj artyści nie eksplorują bowiem swoich światów wewnętrznych, używają języka ekspresji, aby otworzyć się na świat zewnętrzny wobec ich własnych jaźni. Ten rodzaj uważności jest tym istotniejszy, im bardziej różne idee i współczesne ideologie od tego świata nas odrywają. Dzieła Jargusza i Bartkievičiusa afirmują onlajnową otwartość, kwestionują natomiast oflajnowy hedonizm zamknięcia we własnej subiektywności. Z pewnością jest to dość interesujący paradoks neoekspresjonizmów obu malarzy.

Sebastian Stankiewicz

 Kraków

OTWARTA PRACOWNIA

KRAKÓW DIETLA 11